

SCHRIJFWEDSTRIJD VAN DE AUSCHWITZSTICHTING

2010-2011

Wat is de algemene problematiek van deze wereld op dit ogenblik? Egoïsme in de brede zin. En raad eens waarom? Omdat dat al reeds het geval was sinds het ontstaan van de mensheid. Het is die mensheid die boven alle leven staat, het intelligentste levenssoort is, en daarmee zijn gehele omgeving in pacht heeft.

Wel, zouden wij het niet met zekerheid kunnen beweren dat een groep mieren beter kan samenwerken dan wanneer men deze vervangt door mensen?

Dat heeft de mens aan zijn ongeëvenaarde geestelijke vermogens te danken.

Kunnen we er evenwel niet van uitgaan dat de wereld er heel anders (met name beter voor iedereen en alles) had uitgezien indien de mens er niet was geweest?

Dit bewijst dat de mens wel móét staan boven alle leven.

En kunnen we tenslotte niet stellen dat er nu, op dit ogenblik, opeens duizenden mensen kunnen omkomen als het gevolg van een natuurramp, ergens op de aardbol terwijl wij hier zitten, machteloos, of zelfs onverschillig?

Dit wijst er regelrecht op dat de mens zijn gehele omgeving doorgrond en volledig onder controle heeft.

Vervolgens blijft de razendsnelle evolutie aan de gang, waarbij de mens er steeds maar beter in slaagt om hulp te bieden en zorg te dragen voor zijn medemens en de reeds daardoor opbloeiende natuur. Hij kan nu zelfs een succesvol internationaal politiek systeem regelen en zorgen voor een algemene internationale vrede en economische voorspoed, mede te danken aan de perfect georganiseerde globalisatie waarbij iedereen gelijk is en armoede of uitsluiting allang tot het verleden behoren, laat staan versluierde repressie, mediadominantie of milieuvervuiling.

Laten we nu voor een keer echt eerlijk zijn. Wie heeft de wereld in zijn geheel zo erg toegetakeld, anders dan de mens? En wie heeft de mens erger toegetakeld, anders dan de mens zelf? Juist, niemand en niets.

Waarvoor zijn wij op de aarde gezet? Deze vraag wordt te weinig gesteld in de huidige maatschappij. En ik zal hier rechtuit op antwoorden: ik weet het niet. Maar ik weet, dat het zeker niet is, om wat ons gegeven is te ruïneren, om telkens in een cirkel te draaien en om elkaar ellende te bezorgen terwijl het anders kan. Dat weet ik. En ik weet dat het goed is wat ik weet. Is het nu niet genoeg om deze gedachte te bewaren, en bij elke beslissing te beseffen, om je tot een beslissing te leiden die simpelweg goed is? Een die het goede van de wereld vertegenwoordigt. Want dat is toch wat ieder wil? Dat de wereld goed is, dat het leven goed is, dat we gelukkig kunnen leven en een goed leven leiden? Deze goedheid zit in de mens. Dat geeft mij de hoop om dit te schrijven. Alleen hebben we doorheen de geschiedenis te veel gedraald, de zin van het leven uit het oog verloren, en voor datgene gaan vechten wat we als 'geluk' of liever 'welvaart' zagen. Dit heeft ons individualistisch ingesteld en ons egoïstisch gemaakt, wreed eigenzinnig. Dit heeft ons tot een constante

State of war geleid, zoals John Locke het noemde, bereid om onze naasten af te slachten, hetzij lichamelijk hetzij geestelijk. De gevolgen zijn ons maar al te goed bekend: iedereen sluit zichzelf op in afgebakende gebieden wat men landen noemt, waarbij het bezit of eigendom de hoogste waarde krijgt, en er verschillende naties ontstaan door gebrek aan vertrouwen en saamenhorigheid. En zo staat het er nog steeds voor. De problemen stapelen zich steeds op, en niemand die de leiding neemt om een grondige verandering door te voeren en het goede in de mens zo aan te wakkeren dat het doordringt in ons mentaliteit en wij zelf de waarheid zien, het licht. Dat de groten der groten zelfs, de machthebbers van de wereld, gaan zeggen: "waar zijn we in godsnaam mee bezig?". Dán zal er een omwenteling komen die noemenswaardig zal zijn in de geschiedenis van de wereld. Want eendracht is macht, en de macht is de goedheid in ons.